

Quaestio medica, an minor, in foetu quam in adulto, partium solidarum abrasio? / [Simon Antoine Bringaud].

Contributors

Bringaud, Simon Antoine.
Jussieu, Bernard de, 1699-1777.
Université de Paris.

Publication/Creation

Paris : Quillau, 1751.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/arkafdup>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

DEO OPTIMO MAX. UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Martis vigesimo-tertio
mensis Februarii, anno Domini M. DCC. LI.*

M. BERNARDO DE JUSSIEU, Regiæ Scientiarum Academiæ,
Regiæque Societatis Londinensis Socio, & in Horto Regio
Botanices Prodemonstratore, Doctore Medico, Præsidente.

An minor, in fœtu quàm in adulto, partium solidarum abrasio?

I.

UMANUM corpus indefesso labore rimanti, præter fluida & solida, nihil fit obuium: solidorum, quotquot hanc nostram arte adeò stupendâ machinam exstruunt, vasa nempe, viscera, muscoli, tendines, cartilagine, ossa, &c. à liquidis haud ineptè genuinam deduxeris originem; *solida enim in primo suo ortu, à liquidis undè orta sunt, quiete, cohesione, figurâ tantum discrepant; necdum*

si tanta te movet autoritas; attentis oculis ovulum intueri: quid præ se fert aliud,

A

nifi viſcoſum colliquamentum? Totius tamen eſt hominis indè naſcendi aggregatum; iisdem igitur conſtant elementis in fœtu ſolidæ partes ac in adulto; eadem in utroque ſe prodiſt fibrarum ſeries, & idem præſtant munus; quibus tandem in hoc coagmentantur & creſcunt, iisdem in illo reparantur legibus; porro, ſi quid inter ſe diſcriminis habent, illud ſanè à vario cohæſionis elementorum gradu ſolummodò repetendum. Reverà quidem fibræ in embryone pulpoſam & à fluxilitate vix abludentem affectant mollitiem; dum in pueris plures jam annos natis quandam ſoliditatis induunt ſpeciem: at verò fluida ſolidos intrà tubos coercentur, moventur, & viciffim *vaſa cum nexis inſtrumentis movent, eorum parietes atterunt, abradunt, mutant*; hinc alimenti in noſtram naturam vitæ viribus convertendi neceſſitas ineluctabilis: verùm quo citatori motu feruntur fluida, eò mājor indè partium ſolidarum abraſio.

I I.

QUO motu ſanguis ſolidis partibus nutriendis appellit, eo ipſo labem ipſis inurit, nec ſibi magis indulget; quandiù enim ſtat vita, ſanguis ad minima quæque corporis puncta per arterias propellitur; cùm autem variis & prope modum infinitis, quas patitur, collisionibus, hinc & indè diſſeminatos obices illibatus ſuperare non valeat; ſui ipſius, ut ita dicam, *annihilationem* perpetuò molitur; jugi enim motu preſſuque attritus in minutiffimas comminuitur moleculas, & ad exhalantia vaſa ita propulſus ſub inſenſilis perſpirationis formâ foràs amandatur: motus tamen ille idem *αἱματοποινοῦν* plurimùm conducere jure meritò ſanè judicatur; ita ſimul una eademque opera ſanguinem conficit, deſtruit & eliminat: porro quò majori velocitate devehitur ſanguis, eò citiùs reſolvitur; dum enim velociùs movetur, frequentiùs ad ſe mutuò & ad renitentes vaſorum parietes alliduntur ejus moleculæ, vividiùs & indè ſolida reagunt in fluida; hinc major attritus, promptior attenuatio, diviſio ſumma ac tandem reſolutio; dum autem hæc peraguntur, intactane tibi finxeris ſolida; ſors eadem utrumque premit; hinc ipſa abraduntur ſuâ quoque vice detrita: certè quidem auro, metallo omnium ſolidiſſimo, nudis etiam leniter ſed diù tractato digitis & terſo, detritæ aureæ atomi cuticulæ plicis incuneantur; quanto igitur faciliori negotio deteri debent & limari tenerrima corporis humani vaſa, dum aſſiduò & violenter in illis exercitatæ fluidorum moleculæ, vi validâ, nec interruptâ in eorum parietes impingunt & arietant; ideò quidem brevi collabaſceret humana machina, niſi tantum & tale reſtitueretur in humoribus & in ſolidis, quantum & quale per eorum motus abſumitur.

Nec ſola ea eſt ſolidorum abraſionis ratio; quemadmodum enim ſanguinis deſteruntur moleculæ, dùm ſibi mutuò vaſorumque alliduntur lateribus; ſic & ipſa quoque abraduntur ſolida. dùm ſeſe invicem propiùs attingunt, ſanguiniſque validiùs premunt moleculas; alternis enim vaſa ſuccutiuntur motibus, modò liquidis prementibus explicari ſiunt & tunc exiles ex quibus coaleſcunt fibræ, à ſe invicem diducuntur & à proprio removentur contactu; modò ſui juris facta, eo quo gaudent elatere in ſeſe ruunt invicem & contrahuntur; hinc fibrarum & vaſorum attritus; velocior autem fluidorum motus frequentiore evincit vaſorum contractionem ſive reſtitutionem, ac proindè attritum; ex velociori igitur fluidorum motu, major deducenda ſolidorum abraſio: fluida porro in fœtu longè ſegniùs moveri patebit ex dicendis.

I I I.

II S D E M circuli vitalis legibus ſubjacet tener embryo, quibus & ipſe adultus; contracto enim corde, & famulantibus arteriis ad extrema corporis ſanguineus provolvitur latex, venarum indè beneficio cordi iterum committendus;

N tamen in fœtu eam exceperis partem, quæ ex iliacis in placentam derivatur; at quàm varium, toto vitæ stadio, velocitatis gradum sortiatur sanguis, solus verè novit physiologus; sibi enim proprium ætas unaquæque sibi vindicat; quin imò uno aut altero temporis momento vix idem deprehenditur; puerilibus annis frequentissima perſentitur cordis contractio, arteriarum pulsus rapidissimus simul & parvus percipitur; maxima enim est hâc ætate liquidorum movenda moles, hinc resistantia non mediocris, corculo infantili frequentius contracto solummodò superanda; verùm dùm fluxiles congeruntur anni, novum ac novum cordis & arteriarum fibris robur additur, solidescit quæ laxa priùs erat, earum compages, ideòque motui propagando aptiores evadunt; hinc validiores enascuntur cordis contractiones & arteriarum pulsus, lentior quidem peragitur circulatio, sed vehementior: eò pedetentim ordine procedit vitalis circulus donec ad *ἄκμην* pervenerit, ab annis 25 ad 40; viribus tunc temporis, quas ultrà sperare nefas, pollent cor & arteriæ; cor proinde validissimè contrahitur, pleno gurgite sanguinem in appensas eructat arterias, vi summâ distenduntur expansiles, & suâ quoque vice haud impari renixu reagunt; hinc vis vitæ & circulatio nunquam major, sanguis enim hâc ætate missus ater erumpit, certissimum sanè cordis & arteriarum roboris indicium.

Fugit tandem illa dies quâ nulla lætior & tanquam effusis properat habenis se-nectus ærumnosa: magis ac magis operosum succedit circulationis momentum; liquidis enim corde impulsis flecti indociles reluctantur arteriæ, cor frequentius quidem contrahitur sed longè debiliùs; hinc durus & frequens in senibus arteriarum pulsus. Variam cordis & arteriarum excipit conditionem varius sanguinis impetus; quò majori pollent elatere vasculares fibræ, eò validiùs absolvitur vitalis illa functio; jam nunc conversâ in fœtum uterò matris adhucdùm hærentem mente etiam minùs attentâ, totam ejus molem pulpam tantùm non fluxilem exhibere nonne in propatulo est? Quis igitur in pulpasis adeò vasis elater? Quis proindè sanguinis impetus?

I V.

TEPENTIBUS aquis circumvolvi fœtum in utero nec novum nec inauditum: quis igitur tam incautus remissiorem indè esse fibrarum elaterem, imò & ferè nullum inficias ibit? Inviçta undequâque scatent argumenta, nec levïs est momenti sequens exemplum. Homo sanus & vegetus tepido ad horas aliquot immissus balneo ferè totus ut plurimùm fatiscit: quantò igitur potiori jure fœtus? elater in fœtu ferè nullus, languida proinde in ipso circulatio. Nec tibi fucum faciat stupendum illud tam exiguæ ab ortu molis incrementum, imò maximum inde nostræ huic sententiæ momentum superadditur; scaturit enim ex gemino fonte portentosi istius incrementi ratio; hinc fœtus aptum nutritioni laticem duplici ad minimùm viâ excipit uberrimè, illinc ferè nullum, pro ratione minimi fluidorum motûs, sui patitur dispendium. Quid proindè mirum, quòd ex puncto physico in tantam citò excreſcat molem. Jamjam inclinantem suspensam, quæso, detineas mentem; est enim undè liquidiùs elucescat hujus asserti ratio; *negatâ in fœtu inspiratione, negatur & lotii & fœcum emissio*; habeas igitur pro novem mensium tùm fœcum, tùm urinæ summâ, eam quam statim à partu emittit novus aëris hospes: reverâ quorsum urinæ fictitium in fœtu diverticulum; languida est circulatio, proinde & ipsa secretio: porrò secreta materies, remotis removendis, fluidorum motûs norma est haud infida; quis igitur perspectâ parvâ admodùm fœtus à partu emissâ urinæ copiâ in dicendo titubabit? quis pariter tot rerum momentis innixus languidum esse in fœtu fluidorum motum ac ferè nullum dubitabit asserere? Ne tamen nimis adhuc præceps eruatur conclusio; haud insolitum motûs validioris effectum paucis perstringamus; quò major est sangui-

nis impetus; eò promptius & uberiùs extricantur fales & olea ac proindè saturatior urina; ast in fœtu blanda est, vix colorata, vix odora, vix tandem sapida; ergò fluidis in fœtu altum ferè conceditur otium: feriat & aliundè musculorum motus, altera nec minor torpentis fluidi ratio: Cùm autem solidorum abrasio penè tota sit in ratione motûs; quis jam dubitaverit longè minorem esse in fœtu, cæteris paribus, quàm in adulto solidorum partium abrasionem.

V.

ET certè rem paulò altiùs trutinanti, nunquam non elucescet veritas à nobis asserta; si enim fœtus ab incunabulis tanto sui dispendio foret obnoxius, vel nunquam adolefceret embryo, vel ad annos saltem uteri blandum desideraret hospitium; ne mireris ergò fœtum in utero jacentem vivere & crescere legitimo quandantenùs immunem tributo: reverà si quid ipsi solvendum foret, illud sanè pro ratione fluidorum motûs & craseos: porrò in fœtu sanguis diuturniores eundo nequit moras; ergò impetus languidior ac proindè ferè nulla solidorum abrasio; certò nunc suffragantem liceat accersere sanguinis crasim; nonne infusus dulcissimum refert lactis recens educti saporem? Salibus igitur nondum exasperatur, ac proindè ad abradendum prorsus est inhabilis: nec minor accedit ratio ab ipsiusmet sanguinis tenuitate, pulposâque vasorum flexilitate; quid enim ad atterendum valet, pressioni fluidum facillimè cedens, dum lenissimo motu solidum ultra fidem flexile osculatur & alluit? Quæ cuncta si conferantur cum adulto, quanta disparitas, quàmque stupendum discrimen! Nonne enim in adultis hoc evincunt cystica bilis & urina? Prior acerrimum quid sapiens, altera salibus & sulphure fœta. At insurget forsàn aliquis, lanuginoso nexu sibi invicem in fœtu cohærent elementa fibrarum; ergò facillè admodum abradenda. Minimè quidem; attritus enim & abrasio resistantiam supponunt, quæ quidem in fœtu ferè nulla est; hinc quemadmodum sæviante euro flexilis cedit arundo, nec avellitur; sic abrasioni reluctatur summa in fœtu solidorum flexilitas; proindè in proclivi est deducere conclusionem.

Ergò minor, in fœtu quàm in adulto, partium solidorum abrasio.

DOMINI DOCTORES DISPUTaturi.

M. Claudius-Franciscus Grand-
clas, Stanislaus Poloniarum
Regis, Lotharingie & Barre
Ducis Consiliarius & Medicus.

M. Joannes-Franciscus Clemens
Morand, Regie Societatis
Lugdunensis Socius.

M. Martinus Nouguez.

M. Ludovicus Alexander Ger-
vaisse.

M. Ambrosius Hosty, Legatio-
nis Anglica Medicus ordina-
rius.

M. Franciscus Thiery.

M. Andreas-Josephus Seron.

M. Thomas-Renatus Gafnier.

M. Guillelmus de Magny.

Proponebat Parisiis SIMON-ANTONIUS BRINGAUD, Pontæfianus;
Rothomagensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus,

A. R. S. H. 1751. A SEXTA AD MERIDIEM.